LOAN và hành trình yêu thương về quê mẹ

LOAN und die liebevolle Rückreise zur Heimat

TNTP - Một mùa xuân ấm áp và yêu thương đã được Quỹ LOAN và Quỹ Học bổng Vừ A Dính mang tới các bạn nhỏ vùng cao, khó khăn ở Chế Tạo, Mù Cang Chải, Yên Bái và Xuân Hòa, Bảo Yên, Lào Cai.

Laut TNTP – Ein warmer und liebevoller Frühling wurde den armen Kindern auf dem Hochland in Che Tao, Mu Cang Chai, Yen Bai und Xuan Hoa, Bao Yen, Lao Cai von LOAN- und Vu A Dinh – Stiftung gebracht.

Mùa xuân đã về phủ trắng hoa lê, hoa mận trên những rẻo cao Tây Bắc. Xuân của đất trời đẹp là vậy, xuân cũng đến hân hoan trong lòng các em học sinh và các thầy cô giáo tại hai điểm trường vùng cao ở Chế Tạo, Mù Cang Chải, Yên Bái và Xuân Hòa, Bảo Yên, Lào Cai. Các em có nhà bán trú mới, phòng học mới khang trang, ấm áp và an toàn, món quà ý nghĩa từ Quỹ LOAN và Quỹ Học bổng Vừ A Dính.

Der schöne Frühling kommt und bringt volle Birnen- und Pflaumenblüten aufs nordwestliche Gelände mit. Er kommt auch voller Freude zu den Schüler/innen und Lehrer/innen der Schulen in Che Tao, Mu Cang Chai, Yen Bai und Xuan Hoa in Bao Yen, Lao Cai. Dort haben die Kinder kürzlich ein neues Schülerheim bekommen sowie schöne, warme und sichere Klassenzimmer, sinvolle Geschenke der LOAN Stiftung und der Vu A Dinh-Stiftung.

Chỉ có thể đến các điểm trường trên núi bằng xe máy hoặc đi bộ.

Die Schulen können nur mit dem Moped oder zu Fuß erreicht werden

1. Từ nước Đức xa xôi, có một người phụ nữ mang hai dòng máu Việt Nam và Pháp luôn đau đau hướng về quê hương. Chị là Isabelle Muller, một nhà văn hiện đang sinh sống tại Đức với nhiều tác phẩm đã được xuất bản. Đặc biệt, cuốn sách "LOAN, từ cuộc đời của một con chim phượng hoàng" của chị đã gây ấn tượng sâu sắc với độc giả Việt Nam. Với khát khao mong mỏi làm được điều gì đó có ích cho quê hương, chị sáng lập Quỹ LOAN với mong muốn dùng những đóng góp của cá nhân, gia đình và bạn bè để giúp đỡ trẻ em nghèo hiếu học ở Việt Nam.

1. Aus dem weiten Deutschland hat eine vietnamesisch-französische Frau immer die starke Sehnsucht nach ihrer Heimat. Sie heißt Isabelle Müller, eine Schriftstellerin mit vielen erfolgreichen Büchern in Deutschland, insbesondere das Buch „LOAN – aus dem Leben eines Phönix", das den vietnamesischen Lesern auch stark beeindruckt. Mit dem Wunsch, etwas zur Heimatpflege beitragen zu können, hat sie die LOAN Stiftung gegründet, bei der sie mit ihrer privaten Spende sowie der Spende ihrer Familie, Freunde und Bekannte den armen aber lerngierigen Kindern in Vietnam hilft.

Từ năm 2016, chị rong ruổi đến những vùng đất xa xôi ở Hà Giang, Cao Bằng, Yên Bái, Lào Cai để thực hiện 23 dự án xây dựng phòng học, nhà bán trú, bếp ăn, công trình vệ sinh… và tặng rất nhiều món quà ý nghĩa cho trẻ em nghèo vùng núi phía Bắc. Năm 2017, Quỹ LOAN phối hợp với Quỹ Học bổng Vừ A Dính xây dựng hai công trình nhà ở bán trú tại trường TH, THCS Chế Tạo, huyện Mù Cang Chải, Yên

Bái và phòng học tại trường TH số 2 Xuân Hòa, Bảo Yên, Lào Cai. Những chuyến đi cùng Isabelle Muller khiến chúng tôi, các thành viên của Quỹ học bổng Vừ A Dính càng hiểu và yêu mến chị, người phụ nữ có trái tim nồng nhiệt và nhân hậu.

Seit 2016 reist sie aufs Hochland nach Ha Giang, Cao Bang, Yen Bai, Lao Cai, ganz weit weg, um 23 Projekte (Bau von Klassenzimmern, Schülerheimen, Küchen, Toiletten, etc...) durchzuführen und den armen Kindern im Nordwesten Vietnams sinnvolle Geschenke zu machen. 2017 hat die LOAN Stiftung in Zusammenarbeit mit der Vu A Dinh – Stiftung 2 Schülerheime an der Grund- und Mittelschule Che Tao, Mu Cang Chai, Yen Bai und Klassenzimmer an der Grundschule Nr. 2 Xuan Hoa, Bao Yen, Lao Cai gebaut. Nach den Reisen mit Isabelle Müller verstehen wir uns immer besser mit ihr und wir lieben sie langsam immer mehr, eine warme und gutherzige Frau!

Chị Isabelle Muller tại một lớp học ở điểm trường Kể Cả, xã Chế Tạo, huyện Mù Cang Chải, Yên Bái.

Frau Isabelle Müller in einem Klassenzimmer der Schule Ke Ca, Che Tao, Mu Cang Chai, Yen Bai

Quỹ học bổng Vừ A Dính và Quỹ LOAN có cùng chung một mục tiêu, giúp đỡ học sinh dân tộc thiểu số miền núi ở những vùng đất khó khăn nhất. Hầu hết mọi người thích lên Mù Cang Chải mùa lúa chín để ngắm những ruộng bậc thang lộng lẫy và kỳ vĩ. Nhưng chúng tôi, các thành viên của Quỹ học bổng Vừ A Dính và Quỹ LOAN lên Mù Cang Chải vào những ngày đầu tháng 5, mùa nước đổ. Nước óng ánh ngập đầy các thửa ruộng, để chuẩn bị cho vụ cấy mới. Mù Cang Chải mang một vẻ đẹp vô cùng khác lạ, vẻ đẹp của thiên nhiên hùng vĩ và của sự sinh tồn mạnh mẽ.

Die LOAN Stiftung und die Vu A Dinh – Stiftung setzen sich als gemeinsames Ziel, den Kindern ethnischer Minderheiten in den schwierigsten Gegenden des Landes zu helfen. Meistens kommen Besucher/innen im Herbst gern nach Mu Cang Chai, um die wunderschönen Terrassenfelder dort zu betrachten. Aber wir – die Mitglieder der LOAN Stiftung und der Vu A Dinh – Stiftung – sind Anfang Mai hergekommen. Das war die Zeit der Bewässerung, als das Wasser in vollem Maße die Felder füllte – eine Vorbereitung auf eine neue Ernte. Zu der Zeit hatte Mu Cang Chai eine ganz außergewöhnliche Schönheit, geprägt durch eine unglaublich schöne Natur, Symbol eines starken Daseins.

2. Chúng tôi muốn leo lên một ngọn núi cao nhất, xa tít tắp trên ngọn núi cao không tên ấy, bản Kể Cả thuộc xã Chế Tạo, xã khó khăn nhất của huyện Mù Cang Chải có một điểm trường nhỏ chênh vênh. Nếu trời mưa, từ điểm dừng xe, phải đi bộ cả ngày mới tới. Thật may là trời nắng ráo, các thầy giáo người Mông ra tận đường bê tông đón chúng tôi. Sau hơn hơn 2 giờ đồng hồ đi bằng xe máy trên con đường sống trâu đầy cảm xúc, lúc ngoằn ngoèo, lúc leo dốc dựng đứng, lúc đổ dốc không phanh, chúng tôi đặt chân đến bản Kể Cả.

Wir sind auf dem höchsten Berg gestiegen. Dort – ganz oben, wo es kein Schild gibt – befindet sich Ke Ca in Che Tao, die ämste Kommune der Gemeinde Mu Cang Chai, mit einer ganz kleinen Schule. Wenn es regnet, muss man den ganzen Tag zu Fuß hinlaufen anstatt mit dem Moped hinzufahren. Zum Glück

war das ein sonniger Tag. Die H´Mong Lehrer haben uns vor Ort abgeholt. Nach 2 Stunden auf dem kurvigen, gefählichen Weg sind wir endlich in Ke Ca angekommen.

Thầy trò ở đây đều là người Mông, 123 em học sinh với 7 thầy cô giáo và 3 nhân viên. Nắng ở đây bỏng rát hơn nơi khác và giá rét ở đây cũng buốt lạnh hơn nơi khác. Nhưng mưa mới là đáng sợ nhất, vì đường trơn trượt và dốc đứng, các em không thể đến lớp được. Vì vậy, điểm trường Kể Cả có tới 115 em học sinh bán trú, nhưng chỉ có 2 phòng ở bán trú với diện tích gần 100m2. Các em phải ở ghép đôi, thậm chí 3 em ghép chung một giường, làm ảnh hưởng rất lớn đến việc học tập và sinh hoạt. Các em thực sự thêm một ngôi nhà bán trú, để có thể yên tâm ở lại trường học cả tuần mà không phải lo mỗi sáng tối vượt dốc đến trường.

Alle Lehrer/innen und Schüler/innen hier sind H´Mong - 123 Schüler, 7 Lehrer/innen und 3 Mitarbeiter/innen. Hier sind die Hitze bzw. die Kälte extremer als woanders. Am furchtbarsten ist der Regen, weil die Schüler, wegen der rutschigen und steilen Wegen, nicht zur Schule kommen können. Deswegen bleiben an der Schule Ke Ca bis 115 Schüler/innen im Schulheim, doch dort gibt es nur 2 Räume mit einer Größe von etwa 100 Quadratmeter. Ein Kind muss sich mit einem anderen Kind oder 2 weitere ein Bett teilen, was schlechte Auswirkungen auf ihr Schulleben und das Lernverhalten hat. Die Schüler/innen hier benötigen wirklich ein zusätzliches Schülerheim, in dem sie sorglos bleiben können, ohne täglich die Hänge überqueren zu müssen, um die Schule zu erreichen.

Lễ khánh thành nhà bán trú điểm trường Kể Cả, xã Chế Tạo, huyện Mù Cang Chải, Yên Bái.

Die Einweihung des Schülerheims der Schule Ke Ca, Che Tao, Mu Cang Chai, Yen Bai

Với sự kết nối của Quỹ Học bổng Vừ A Dính, chị Isabella Mueller, người sáng lập Quỹ LOAN và các cộng sự đã đến điểm trường Kể Cả, lắng nghe và thấu hiểu cuộc sống khó khăn ở đây. Chị thực sự muốn tặng ngôi nhà ấy cho các em. Ngay sau chuyến khảo sát, dự án nhanh chóng được triển khai. Lãnh đạo của huyện, của xã, các thầy cô giáo đều xắn tay vào việc. Ai cũng biết, để xây dựng một công trình ở trên núi cao, khó khăn hơn bình thường gấp bội phần. Riêng việc vận chuyển nguyên vật liệu xây dựng, từng khúc gỗ, tấm tôn được chở bằng xe máy hoặc vác đi bộ, cả ngày trời mới tới. Sau gần 5 tháng thi công, một ngôi nhà bán trú diện tích 160 mét vuông với 5 phòng ở bán trú, tổng trị giá hơn 500 triệu đồng đã

được hoàn thành. Ngôi nhà gỗ chắc chắn và ấm áp, được trang bị thêm đầy đủ chăn màn, chiếu, gối để các em có thể ở, nghỉ ngơi, sinh hoạt mỗi khi đến trường.

Dank der Vermittlung der Vu A Dinh – Stiftung, haben Isabelle Müller, die Stiftungsgründerin, und ihre Mitarbeiter die Schule in Ke Ca besucht, sich dort ihre Schwierigkeiten angehört und sich mit den Anwesenden gut verstanden. Sie beschloß, den Schüler/innen ein Schülerheim zu schenken. Nach der Inspektion wurde das Projekt sofort durchgeführt. Der Vorstand der Kommune, der Gemeinde bzw. die Lehrer/innen haben alle zusammen zur Realisierung des Projektes beigetragen. Alle wissen, wie schwierig es ist, eine Schule auf der Höhe zu bauen. Die Lieferung der Baumaterialien dauerte Tage, manchmal mit dem Moped, manchmal zu Fuß. Nach 5 Monaten ist endlich ein Schülerheim (160 Quadratmeter, 5 Räume, kostet 500 Millionen VND) fertig gebaut. Das Heim aus Holz ist nicht nur warm und sicher, sondern komplett ausgestattet mit Decken, Matratzen, Kissen- hier können die Kinder nach der Schule übernachten und sich erholen.

Ngày chúng tôi quay trở lại bản Kể Cả dự lễ khánh thành công trình, xúc động vô cùng khi các thầy cô giáo và các em học sinh trang trọng dựng một sân khấu ngoài trời, biểu diễn những tiết mục văn nghệ sắc màu trong niềm hân hoan. Khát vọng được học tập, được vui chơi lấp lánh trong đôi mắt của các em, vươn cao mạnh mẽ hơn cả những dãy núi phủ đầy sương trắng quanh năm.

Als wir an der Einweihung teinahmen, waren unsere Herzen berührt: Die Lehrer/innen und Schüler/innen hatten mit großer Mühe eine Bühne im Freien gebaut, um mit voller Freude Stücke aufzuführen Die Sehnsucht nach dem Lernen bzw. Spielen ließ die Kinderaugen glänzen, stärker und höher als die Berge, die das ganze Jahr vom Nebel bedeckt werden.

3. Một dãy phòng học bằng nứa lá trống trải, tạm bợ giờ đây đã được thay thế bằng dãy nhà khang trang, chắc chắn và an toàn cũng là món quà mà Quỹ LOAN và Quỹ Học bổng Vừ A Dính trao tặng cho thầy trò điểm trường Mo thuộc trường Tiểu học Số 2 Xuân Hòa (xã Xuân Hòa, huyện Bảo Yên, tỉnh Lào Cai). Chỉ nằm cách trung tâm Thị trấn Phố Ràng chừng 22 km,trường Tiểu học số 2 Xuân Hòa nằm ở vùng kinh tế xã hội đặc biệt khó khăn của huyện Bảo Yên. Điểm trường Mo cách điểm trường chính khoảng 5 km, đường đi quanh co, dốc cao, chưa có điện lưới. Toàn điểm trường có 142 học sinh thuộc dân tộc Hmông, Dao và Phù Lá. Công trình dãy phòng học được xây dựng với số tiền 417 triệu đồng và hơn 65 triệu đồng hỗ trợ mua cơ sở vậy chất, trang bị cũng đã được khánh thành vào tháng 11/2018.

Die provisorischen Klassenzimmer wurden von einer neuen, schönen und sicheren Schuleinrichtung ersetzt. Das war ein weiteres Geschenk von der LOAN Stiftung und der Vu A Dinh – Stiftung an die Schüler/innen und Lehrer/innen der Grundschule Nr. 2 Xuan Hoa (Xuan Hoa, Bao Yen, Lao Cai). Das Zentrum Pho Rang liegt 22 Kilometer entfernt, wo sich die Grundschule Nr. 2 Xuan Hoa befinde, eine wirtschaftlich besonders schwache Gegend der Gemeide Bao Yen. Die Schule Mo liegt 5 Kilometer von der Hauptschule entfernt. Der Weg hin ist kurvig, gefährlich und es gibt dort auch keinen Strom. An dieser Schule gibt es insgesamt 142 Schüler/innen ethnischer Minderheiten, nämlich H´Mong, Dao und Phu La. Der Bau der Klassenzimmer beträgt 417 Millionen VND, 65 Millionen wurden für die Schulausstattung ausgegeben. Die Einweihung der Schule fand im November 2018 statt.

Phòng học điểm trường Mo thuộc trường TH Xuân Hòa 2, Bảo Yên, Lào Cai trước và sau khi xây mới.

Die Klassenzimmer der Schule Mo, Xuan Hoa 2, Bao yen, Lao Cai – vor und nach dem Bau

Những cuộc hành trình trở về quê mẹ của nữ văn sĩ Isabelle Muller luôn gắn với những việc làm ý nghĩa và đong đầy những cảm xúc như vậy. Dòng máu từ người mẹ Việt nhân hậu và mạnh mẽ dường như truyền sang nguyên vẹn cho chị. Dấu chân người phụ nữ ấy đã đến những vùng đất xa xôi nhất ở quê mẹ và tặng lại những món quà mà các em nhỏ mong mỏi nhất. Đôi chân ấy vẫn chưa dừng lại, vẫn tiếp tục cho những cuộc hành trình, những dự án mới, công trình mới được xây dựng và hoàn thành trong tương lai.

Die wiederkehrenden Reisen der Schriftstellerin Isabelle Müller sind immer mit solchen sinnvollen und gefühlsvollen Tätigkeiten verbunden. Sie hat wahrscheinlich den Geist ihrer vietnamesischen, gutherzigen und starken Mutter komplett geerbt. Ihre Spuren in den weitesten Gegenden Vietnams sowie ihre Geschenke an die Kinder verkörpern das, was sich die Kinder dort am meisten wünschen. Ihre Füße sind noch nicht zu stoppen, sie gehen immer weiter auf Reisen, um zukünftige Projekte zu planen oder gerade fertiggestellten Neubauten für die Kinder abzunehmen.